

עין משפט
גר מצות
סו:

אב א ב ד ח י ט יט כ
 שנת הולדתו עז קמ
 לנתיב על עושים איח יתן
 של ענין כב
 פד ד ח יט פכא חמל שנת
 ה' לא נאמל לנתיב קה
 עושים איח א' שנת ענין
 ח וקנין חב
 קמה ד ח יט ש' ח' א
 עושים ש' שני חא
 פד ד ח יט פכא חמל שנת
 לא
 ח ו ט ח יט פכא חמל שנת
 הולדתו ד חמל שנת
 עושים איח יתן על ענין
 קד

הגות הב"ה

(א) נמ' כסא וסמכות
שלו עמאין מדרס: (ב) שם
כן שיש לו געטעסין:
(ג) רש"י ד"ה לימאק וכו'
למא. נ"כ ק"א או גמלה
לו ערלה הגרין ונפול
גרמין וכו'.

גליון הש"ס

תנאים' ד"ה קישורי וכו' אינו
מבא מדרש. עיין מנחות דף
לא ע"א תוספות ד"ה שדכ:

מוסף רש"י

סדופי בסא. כפיית הכלי
(יבמות דף) כלפי חטה
אנדס"ר בלעז (ע"ז סד.)
לפופי ינרא. אונמלועז'ל
כמו ששיש לקטן שישישו
אכריו ולא יתפקס וילקמו
סדופי

דב נסים זאנ

רב פסא מחייב בנים
 תריוויה. כלומר שיהיה
 השנה הראשונה בן שיש
 לו נענעין על אביו וכן
 האחרות לפניו, וכן אמר
 ר' חנינא, ר' חמא בר
 חסדא, היה רב זכיר שהיה
 בן שש שנתמה ראשונה
 בן שש לו נענעין על אביו.
 וחזקוני עליו בשבועה שנה
 ראשונה יצא, והיה רב זכיר
 מארבע שנים שבה בו
 ר' חמא בר חסדא, ולפי
 שהיה ששמה ראשונה
 בן שש לו נענעין אל
 אביו והשנים לפניו יצא,
 אמר על שש שנים מבנים
 זה הוא פדיושם והזקקתי
 לקבוע בה מפי ראשונה
 כדי שתהיה כלה
 שליח בן כח אשה

במה אשה פרק ששי שבת

מה מפני שרגליו ושוקיו רוחותם ולא לסמיכת כל גופו:
בכתפיים. הלינים עשין אותו ונראה כמי שרוכב על
יואל לי נהי דטהורין מטומאת מגע דפשוטי כלי עץ ויהי
הדינים הטנים: **בתני' בהשרים**. מפרש בגמרא: **בזני'**

ל"תהרצו סוגיא עבידא הכא לסמוך עילויא
הוא דעבידא וסמוך עליה: (ס) טמאין מדרס
ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן
לעזרה: תני תנא קמיה דר' יוחנן נכנסין בהן
לעזרה א"ל אני שונה אשה חולצת בו ואת
אמרת נכנסין תני אין נכנסין ללעזרה:
לוקמטין מותרה: מאי לוקמטין אמר ר' אבהו

יחמרא דאכפא ^ורבא בר פפא אמר קשישי
מתני חבנים יוצאין בקשרים ובני מלכים
מים כהווה: **גמ'** מאי קשרים אמר אדא מרי
רב אשי בר אבין אמר רב יהודה קשורין
הם תלתא מוקמי חמשה מסו שבועה אפילו
ע"י עקב והוא דלא חזי ליה שמשא וסיהרא
היה קול ברולא וקל תרגולתא וקל ינגיר
פותא כבירא מאי איריא בנים אפ"ל בנות
ולים גמי אלא מאי קשרים כי הא דאמר
גוריא בן שיש ^ונגענעין על אביו נוטל
לו כשמאלו אמר רב נחמן בר יצחק
אמר אבין בר הונא אמר רב חמא בר
כתא שפיר דמי ואמר אבין בר הונא אמר
רבי שמן ומלח בשבת כי הא דרב הונא
יוקא מבי רבי כי הוו מיכסמא מייתי משחא
ויהו וגוייתא דכרעיהו ואמרי כי הויכ דציל
יא בר פלגיתא ואי לא מייתי שיעא דדנא
דליציל האי שיעא ליציל חמריה דפלגיא
נא אמר רב חמא בר גוריא ימותר לחנק
רב חמא בר גוריא ^ולפופי יוקא בשבתא
רב זבדי מתני בן רב פפא מתני בנים
הונא רב זבדי מתני בן קמיתא מתני
כרבה בר רב תנה דאמר ^ורבה בר רב
מי אמר אביי אמר לי אם כל מנייני בשמא
מר אביי אמרה לי אם כל מנייני דמרפשי
בן וחד זימני ת"ד ^ויוצאין באבן תקומה
במשקל אבן תקומה ולא שהפילה אלא
שמא תתעבר וחפיל אמר רב ימר בר
איכיוון ואיתקל בעי אביי משקל דמשקל
לי אם לאשתא כת יומא לישקול זוזא
ב מתקליה מילחא ולציריה בחללא דבי
ל אפרשת דרכי וכי חזי שמישגמא גמלא
גובתא דנחשא וליסתימא באברא וליחתי
ריה ולימא ליה מעונך עלי וטעונאי עלך
הונא לרב אשי ודילמא איניש אשכחיה
נאי וטעונך עלך ואי לא לישקול כוזא חדתא
נהרא אופן כוזא דמיא לאורחא דאיסקע לי
דין לאחוריה ולימא ליה נהרא נהרא שקול
לי ביזמיה אתא וביזמיה אול אמר רב הונא
לאשתא

ק'ישורי. מ' הקונטרס אשק"ש
והקשה בקונטרס ור"י
פירן דכיון שאינם עשויים אלא ללכת
דרך העברה בטיט * אינו טמא
מדרס (ועברו') פירש דקישורי היינו
אשק"ש ששועין הילצני והן גבוהין
ממאד ואינן אלא לרקד עליהן ולא
להלכות עבדיהם:

בני

רָבָא בַּר רַב הוּנָא אָמַר ^(א) פֶּרֶשׁ
בְּכוּנוֹן וְכָל אָדָם אֵלָּא שְׂדֵרְהוּ
אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר בִּרְיָהּ אָמַר
אֵלָּא פְּרִיָּהּ אָמַר אַבְי ^(ב) אָמְרָה לִי
לְכַשְׁפִּים מַעְלִי אָמַר רַב אַחָא
אָלָא חוּי מִיִּטְרָא וְלֹא שְׁמִיעִי
אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר רִצְחֵק ^(ג) וְנִפְסִי
מִמֵּי אִירִיא קִטְנִים אִפִּי
אֲבִין בַּר הוּנָא אִ"ר חָמָא בִּי
זְעוּעָה מִמַּנְעֵל שֶׁל יוֹמָן וְקִי
סוֹסִימְיָר תְּפִילָּה וְחִלּוּפֵי סִבְנֵי
גוּרִיא ^(ד) סְחוּפִי כִסָּא אֲמִיבּוּרִי
רַב חָמָא בַּר גּוּרִיא ^(ה) מוֹתֵר
דְּמִיבִי רַב וְרַב מִבִּי ר' חִיָּא וְר'
וְיִמְלִיחָא וְשִׁיפִי לְהוּ לְגוּיָתָא

מסורת הש"ס

(א) ויתרונם על גביהו עדי גביהו עדי
(ב) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ג) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ד) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ה) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ו) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ז) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ח) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ט) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(י) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יא) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יב) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יג) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יד) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(טו) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(טז) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יז) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יח) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(יט) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כ) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כא) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כב) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כג) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כד) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כה) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כו) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כז) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כח) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(כט) עדי גביהו עדי גביהו עדי
(ל) עדי גביהו עדי גביהו עדי

לעזי רש"י

אִידִיס'א
[אַרדִיעִי'אן]. חִיקִי,
מִרְכֵּז.
אַשְׁקֶז'י [אַשְׁקֶזִישׁ].
קִימִי.
טִמְסִילִי [טִמְסִי'אן].
מִפְּקֵד.
אַשְׁקֶזִישׁ'י. פִּעֲמָן
קִטָּן.
רִנְצ'א. צִאָה [עֵשֶׁה].
מִשְׁוֹרֵי מִפְּקִיד אֲבֵע
[אִדִּים].
מִרְכֵּז [מִרְכֵּז'י].
חִיקִי. נִגְזֵרִים.
אַמְלִיטִיר [מִיִּלִּיר].
לִטְוֶה.
קִטְוֶה [קִטְוִי'אן].
אֲבֵן עִישָׁה נְשִׁים הִרֵת
לִבָּן מִחֶסֶל.
לִיג. יוֹד וּמִסֵּין עֵין
מִתְקֶן-אַרְיֵה. שְׁבוּ הַשִּׁחַ
[שִׁבֵּר].

דבינו חנואל

[illegible]

(א) פ"י בגליון נשם הערוך
וכ"ה צ"ל: נשם רצונו.

שונה אשה חוללה כהן. אלאה נעל.
וקומתו נקרא ארדפיס"א: קישור.
מן המדרס למח טיטורין: פרמי.
וקלע"ט"ש אזה וזה לגוי: גב' אדא
י. כן שמו: קשרי פואה. גרנ"א
שמים בקשרים וחולין בנזאר
פואה. ולא ידעמי לזאח חולי:
קשרי. ממעדין החולי שלא יגדל:
קשרים: מסו. מתפרסין:
י. פסיעות: נעל פוטא בלע"ט
ל רשאות הפואה בנזר דאין אדם
זה בכל אלו: מאי אריזא בנים.
ב יהודה פריך אין קישורין דמתני
פואה חולי יגטו מאי אריזא בנים:
גוועין. ברמורס: מנגנע עליו
יטו יכול לפרד ממנו ורפואה זו לא
יבא בנקבות שאין האב מחבבן כל
מתחילתן שום מעגעען עליו:
עלין. קרי ימינו קושענא לשמאלו
ו סימן לגירסא: פסנא. שמגענע
מר מדאי: סחופי כסא. כוס שיש
הכל כנון שעירו ממנו מים חמין
ופואה על הטיבור להי שחם בנעיו
אז הבוס אל המי ומוכרן אלא
המעיים ומושיבן במקומן: לסוך.
פשות ידיו ורגליו: דרז הונא מבי
זה שהיה בא מבי דר שואר רבי
רב מבי דר חילא ור' חילא מבי
מכסא. שטורין שחי משקין
התלמידים. ואלו מפני שחשובין
היו עושין לכן דבר להפך חל יין:
ויפאסא דרייטו. חזקי ידיהם דהיינו
לזיל. שאלך ועשה ללך כל
זה מחוס הכסב: שיעא דנא.
ופות החכית: לזיל האי שיעא.
ומת המים: לימק. מי וספקה
לזיל על ספקתה בנים (א) וספקה
לזיל חולין אותו בנזאר שיהא אזהר
שעט ודומה למקנה: לפוסי. לטורכו
גדים וקישורו בחגורה רחבה
שמיטין פריך אצרי שכן רבין
שעטמין בחבלי הלילה וקורין
למטווי"ר בלע"ט: ממני בנים.
וועות דאצרי בקטנים היה שונה
סר רבי אבא בר הונא משמים
לחמא בר גוריא: כן. אדא
ועא דאצרי בקטן ממני בנים.
ויפואה. געגעען ולפופי: כל מניני.
לחיות. ומפני שכולין אותן יש
פעמים ויש יותר קרי להו מניני:
ומא דאמא. פלוגי כן פלוגיה:
ל לחיים שפוסד מנין
ה פעמים שיאמרו ויכסלו אותו:
מפרשי. כופלין אותו כפי מנינו. ודלא
מפרשי כנס סמס כפילתן ארבעין
לז ומנין: אכן תקומה. אלא
שואלת אותה נשים בעבורת שכן
ל וקורין לה קוטאנא"ר בלע"ט:

שָׁקֵל. שׁוֹם דָּבָר שֶׁקֻּלוֹתָם מִגִּדּוֹל;
וְיִבְרָךְ אֲחֵרִי: וְלֹא שֶׁיִּבְרָכָה. שְׂדוּעָה
עַל הָרוּסִיּוֹת עָלֵיו לִכְלוּמָו: שְׂדוּעָה
נִגְרִים עַל שֶׁפָּה לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲמִשָּׁךְ
הַן קָן וְעֵשֶׂה מֵלֶךְ: כְּתוּלָה דְּרִי
שֶׁפָּה דְּרִיכִי. מִקּוֹס שֶׁנִּי דְּרִיכִי
כְּנוּסָה דְּרִיכִי. כְּמִין קִנָּה
וְלֹא דִקּוּק שֶׁתּוֹמָתָם שֶׁל זֹרֵה
יִשְׁאֲטוּ: וְלִימָה לִי. לְשׁוֹמֵמָה:
כִּי שׁוֹ עֹשֶׂה וְכִי אֲמֵר יִי
אִיִּשִׁי. יִקְרָאוּ כְּכִיבוֹת לְרִשׁוֹ:
לְלִשְׁתָּה

ורעותות ולא לסמיכת כל גופו: ו
 ון אותו ונראה כמי שרובק עליו ו
 נחלת מנע דפשוטו כלי עץ ויניח
 בקשרים. מפרש בגמרא: בונין.
 יא הכא לסמוך עילויה
 עליה: (6) טמאין מדרם
 שבת ואין נכנסין בהן
 יה דר' יוחנן נכנסין בהן
 אשה חולצת בו ואת
 הן נכנסין בה לעזרה:
 לוקטמין אמר ר' אבהו
 בר פפא אמר יקשרי
 אין בקשרים ובני מלכים
 י קשרים אמר אדא מרי
 אמר רב יהודה קשורי
 ששה מסו שבעה אפילו
 חזי ליה שמשא וסיהרא
 תרגולתא וקל ניגרי
 איראי בני אפי' בנות
 קשרים כי הא דאמר
 געגעועין על אביו נוטל
 רב נחמן בר יצחק
 נא אמר רב חמא בר
 זמר אבין בר הונא אמר
 רב הונא רב חמא בר
 זמר אבין בר הונא
 מיכסמי מייתי משחא
 והואמי רב הירכי דצייל
 לא מייתי שיעא דדנא
 ליצייל חמריה דפלניא
 בר גוריא מותר לחנק
 "לפופי נוקא בשבתא
 רב פפא מתני בנים
 מתני בן קרייתא מתני
 דאמר "רבה בר בר
 לאם כל מנייני בשמא
 כל מנייני דמרפשי
 "יוצאין באבן תקומה
 ולא שהפילה אלא
 פיל אמר רב ימר בר
 אבי משקל דמשקל
 יומיא לישקול חזא
 בלתיזמא בחללא דבי
 חי שומשמא גמלא
 תמיא באברה וליחתמי
 עונן עלי וטעונאי עלך
 דילמא איניש אשכחיה
 לא לישקול כוזא חדתא
 לא אורחא דאינקע לי
 ליה נהרא נהרא שקול
 מיהא אול אמר רב הונא
 לאשתא

[illegible][illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones